

hvor en Ejer har købt sin Ejendom under Højkonjunkturen i Aarene 1918—27, og Grundværdien den Gang var højere end ved den Vurdering, der danner Udgangspunktet ved Beregning af Værdistigningen, har man fundet det rimeligt, at Afgiften lempes.

I saadanne Tilfælde, hvor Ejeren af en ubebygget Grund, som han anvender til egen Næringsdrift, eller Ejeren af en bebygget Ejendom, der anvendes eller udlejes til Beboelse og Næringsdrift, kan godtgøre, at Grunden er i økonomisk god Anvendelse, men at en stedfunden Grundværdistigning ikke desto mindre ikke har været ledsaget af en tilsvarende Udbytteforøgelse, har man ligeledes fundet det rimeligt, at Afgiften bortfalder eller eventuelt forholdsmæssigt nedsættes, hvis Udbytteforøgelsen staar i Misforhold til Grundstigningsskylden.

Endelig har man fundet det rimeligt, at Værdiforøgelser, der skyldes Opdyrkning af Hede- og Mosearealer, Udtørring af Sø- og Havarealer, og for hvilke der er givet Fradrag for Grundforbedringer eller bevilget en tidsbegrænset Fritagelse for Grundskyld, varigt kan fritages for at falde ind under Grundværdistigningsskylden.

Loven foreslaas optaget til Revision i Rigsdagssamlingen 1938—39 — bl. a. under Hensyn til, at Flertallet er enigt i, at saafremt de usikre økonomiske Forhold i Verden skulde medføre meget store almindelige Forskydninger af Værdierne som Følge af f. Eks. Ændringer, fremkaldte af internationale Pengeforhold eller af andre Forhold, der ligger udenfor Samfundets

almindelige Udvikling, bør Virkningerne heraf naturligt tages op til Overvejelse i Forbindelse med denne Lovs Bestemmelser.

Der har i øvrigt indenfor Flertallet været Enighed om, at der navnlig i Betragtning af den forøgede Betydning, Grundvurderingerne ved dette Lovforslags Gennemførelse vil faa, bør tilvejebringes størst mulig Sikkerhed for Vurderingernes Overensstemmelse med Værdien i Handel og Vandel, og at det derfor vil være ønskeligt, at Spørgsmaalet om den hensigtsmæssigste Organisation af Vurderingsmyndighederne og Vurderingsarbejdet tages op til Overvejelse i en Kommission, hvori foruden vurderingssagkyndige ogsaa Repræsentanter for Ejendomsbesiddelsen i By og paa Land bør have Sæde, og at Resultatet af Overvejelserne fremlægges senest 1. Oktober 1935.

Et *Mindretal* (Oluf Jensen og J. R. Poulsen) indstiller Lovforslaget til *Forcastelse*.

Mindretallet maa fastholde det Standpunkt, som vort Parti stadig har indtaget, at det ikke kunde være med til at fremme Indførelsen af Grundstigningsskylden i den foreliggende Form, men har erklæret sig villigt til at gaa med til at betale en slig Afgift til Staten, naar Grundstigningen er konstateret ved Salg.

Mindretallet skal derhos fremhæve, at Tiden nu ikke er inde til nye Skatter, men at man tværtimod bør kræve af Regeringen, at den søger at lette Byrderne for Besidderne af fast Ejendom.